

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.204/2023/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. évi november hó 21. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2023. május 8. napján kihirdetett 14.B.28/2023/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A beszámításra vonatkozó rendelkezést annyiban pontosítja, hogy egy nap fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

A Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Vizsgálati Osztály Életvédelmi Alosztályon 13000/721-451/2021.bü számon bevételezett, az összesített bűnjeljegyzékben 1., 4., 7., 12 sorszám alatti összesen 6 db biológiai anyagmaradvány, 5., 6. sorszáma alatti körömminták, 19. sorszám alatti ujj- és tenyérnyom, 20. sorszám alatti 4 db szörképlet, 21., 22. sorszám alatti 5-5 db körömkaparék, és 26-28. sorszám alatti összesen 3 db MAM DNS lefoglalását megszünteti, és megsemmisítését rendeli el.

Az eljárás során lefoglalt további bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bny.I.89/2023. számon bevételezte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék 2023. május 8. napján kihirdetett 14.B.28/2023/7. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetésében [Btk. 160.§ (1) bekezdés], és ezért 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A védő fellebbezésének indoklásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte az enyhítő körülményeket, az ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további időmúlás, a vádlott őszinte megbánása, a fogvatartása alatt tanúsított magatartása miatt indokolt a kiszabott szabadságvesztés enyhítése.
- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.420/2023/3. számú átiratában előadta, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott, a vádlott lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, beismerő nyilatkozatát a bíróság végzéssel elfogadta, a vádlotti nyilatkozat önkéntessége és a vádlott beszámítási képessége iránt nem merült fel kétely. A tényállást a bíróság a vádirati tényállásra alapította, a jogi minősítés is törvényes. Az ügyészi indítványnak megfelelő, középértékben meghatározott büntetés törvényes és arányban áll az enyhítő és a súlyosító körülményekkel, így az ítélet helybenhagyását indítványozta.
- [5] A fellebbezések nem megalapozottak.
- [6] Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a vádlott beismerő nyilatkozatát végzéssel a Be. 504. § (3) bekezdése szerint fogadta el és a Be. 504. § (6) bekezdése alapján hozta meg érdemi döntését.
- [7] Az ítéltábla megállapította, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadásának a Be. 504.§ (2) bekezdésében írt feltételei fennálltak.
- [8] A Be. 580.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek, amennyiben a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta.
- [9] Az elsőfokú bíróság a tényállást és a minősítést a vádirattal egyezően állapította meg.
- [10] A felülbírálat korlátja így a Be. 606.§ (3) bekezdése alapján az, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseit csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének van helye.
- [11] Az eljárási szabályok vizsgálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, a Be. 607. § (1), 608. § (1) és 609.§ (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem valósított meg, a már kifejtettek szerint a vádlott beismerő nyilatkozatát törvényesen fogadta el.

[12] A vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének nincs helye.

[13] Az ítéltábla a vádlott személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy az elmeállapotára vonatkozó, [5] pontban írt megállapításokat a személyi körülményekhez helyezi át.

[14] Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, és ennek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az ügyészi indítványnál rövidebb tartamú szabadságvesztés a vádlott többszörösen büntetett előéletére – melyben személy elleni erőszakos bűncselekmények is szerepelnek - és az elkövetés módjára tekintettel még a beismerő vallomás mellett sem indokolt, az ugyanis nem szolgálná kellően sem a speciális, sem a generális prevenciók célokat. Egyetértett annak a hangsúlyozásával is az ítéltábla, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadására tekintettel nem volt lehetőség súlyosabb büntetés kiszabására már az elsőfokú eljárásban sem, noha az indítványban írt tartam eltúlzottnak egyáltalán nem nevezhető az elkövetés módja és a vádlott előélete alapján.

[15] A feltételes szabadságra bocsátás kizárása a Btk. 38.§ (4) bekezdés e) pont eb) alpontja alapján törvényes.

[16] A beszámításra vonatkozó rendelkezés is törvényes, azt az ítéltábla a Btk. 92.§ (2) bekezdés a) pontjának megfelelően pontosította.

[17] Az eljárás során lefoglalt nyomok és biológiai anyagmaradványok megőrzése további bizonyítás érdekében már nem szükséges, így azoknak a lefoglalását az ítéltábla a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és a (2) bekezdése alapján a megsemmisítésüket rendelte el.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek.

[19] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése alapján tanácsulésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2023. november 21. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória
előadó bíró

dr. Kósa Zsuzsanna
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 14.B.28/2023/7. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.204/2023/10. számú ítéletében írt változtatásokkal 2023. november 21. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. évi november hó 21. napján.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke